

men Vedkommende selv vide ogsaa meget godt, at saadanne Forslag blive dræbte i Fødselen; det Slags Forslag ville vi meget let blive frie for uden en streng Kritik. Det ærede Medlem, som jeg her nærmest henholder mig til, meente ogsaa, at der ofte vilde blive indsat Præster af ganske andre Grunde, end fordi de i religiøs Henseende vare de meest Værdige og meest Passende. Ja, jeg kunde anføre mange Bemærkninger i den Henseende, men jeg vil blot spørge, om den nuværende Besættelsesmaade gjør nogen Undtagelse i saa Henseende? Nei! Den nuværende Besættelsesmaade gjør slet ingen Undtagelse herfra. Der bliver ansat Præster rundt om i Landet i Embeder, som de ere mindre passende til at beskæde end de, som nogenfinde en Menighed vilde falde paa at indstille til Præster. Jeg vil imidlertid ikke nu besætte mig med de Indlæg, der fra denne Side ere gjorte, men lade disse Bemærkninger falde og kun sige, at de, der have et nogenlunde udbredt Kjendskab til, hvad der i saa Henseende finder Sted omkring i Landet, vistnok ville give mig Medhold. Det er jo det Forunderlige ved den nuværende Maade, hvorpaa Præstebestikelse finder Sted, at man ikke spørger Menigheden, om den vil have den Præst, man bestikker for den. Der kommer en Provst ind i Kirken og indsætter ham og siger til Menigheden, at det er dens Præst, og om Menigheden siger: Nei, vi ville ikke have denne Præst, gjør aldeles Intet, den skal tage imod ham, hvad enten han er saaledes eller saaledes, og maa finde sig i at beholde ham, saalænge vor Herre lader ham leve, og Negjeringen ikke forflytter ham; men dette er dog virkelig det Uheldigste af Alt. Man vil vælge af politiske Hensyn, er der blevet sagt. Ja, det kan gjerne være; men gaae vi ikke Alle tilfammen ud fra, at den danske Befolkning i sin store Fleerhed dog skulde være kommen saa vidt, at der maa kunne betros den Bestyrelsen i alle dens Anliggender, i alt Fald en meget væsentlig Andeel i Bestyrelsen? Ere vi ikke enige om, at det ikke gaaer an saaledes i enhver Retning at indsnævre Grændserne for Befolkningen og sige til den: Der behøve 3 Formyndere, og der behøve 3 Formyndere. Men der er jo forøvrigt her i

Forslaget sat en Begrænsning for det Tilfælde, at Misbrug virkelig skulde finde Sted, en Begrænsning, der, som jeg allerede i mit første Foredrag har tilladt mig at anføre, vil kunne stilles endnu strengere. Men, vil man sige, hvis man troer, at en Menighed skulde kunne bestemme sig for, hvilke Tre den vilde stemme for at indstille til Præst, uden at der vil stee Misbrug, saa tager man høilig feil. Et beider jeg her meget lagt Mærke til, og det er, at det ingenlunde er sagt, at altid det er Misbrug, som Hr. A, Hr. B og Hr. C sige at være Misbrug, tvertimod, det er netop ofte ikke Misbrug. Enhver danner sig jo selv sin Mening om, hvad han anseer for det Rigtige, men det er derfor ikke sagt, at dette just er det Rigtige; det er jo meget muligt, at i et saadant Tilfælde som dem, jeg her har for Die, En slet ikke kjender til eller forstaaer sig paa at bedømme den Trang, som der i en Menighed er tilstede, og at han netop vilde ansee en vis Person stikket til at ansættes der som Præst, som maastee slet ikke var stikket dertil. — Jeg troer dog ikke, at det er nogen meget udbredt Mening — hvad der ogsaa blev ytret —, at det skulde være rigtigt at ansætte Præster, der slet ikke kunde forliges med deres Menighed, at, naar Menigheden gif i een Retning, saa skulde den have en Præst, der gif i en modsat Retning. De, der nære en saadan Mening, kan jeg forstaae modsætte sig Lovforslaget, men jeg troer, det er en temmelig enestaaende Mening. Men, hvorledes vil der ikke blive agiteret ved saadanne Vælligheder, siger man fremdeles. Jeg vil spørge, om der ikke ogsaa nu agiteres forstrækkeligt, naar et Præstembede er ledigt. Høre vi ikke, hvorledes Præsten vandrer — ja, jeg vil ikke sige: vandrer, thi han kjører meget smukt — til vedkommende Minister, og hvorledes Svogre, Fættene, gode Venner umage sig paa alle mulige Maader hos Ministeren og sige: Lad ham dog endelig faae dette Embede, tag endelig ham, han er værdig. Men saa siges der bagester: Han er ikke den Værdigste, det vil Menigheden nok faae at vide, Ministeren har ikke valgt den Værdigste, men det var Svogre, Fættene og gode Venner, som fik ham ind i Embedet. Alle disse Agitationer kjende vi jo Alle; noget